

עפ"ג 44480/04/15 - מיקי אטנר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 יוני 2015

עפ"ג 44480-04-15 אטנר(עציר) נ'

מדינת ישראל

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן כב' השופט

ד"ר שמואל בורנשטיין

מיקי אטנר

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד הרצל יוספי

ב"כ המשיבה עו"ד נח בונה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לא ביקשנו תשובת המשיבה למעט הצגת גיליון הרשעותיו הקודמות של המערער.

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 46660-12-14 (בית משפט השלום ברחובות) בשתי פריצות לדירות וגניבות מתוכן כמתואר ברישא גזר הדין נושא הערעור.

המערער נידון לתקופת מאסר כוללת של 40 חודשים המורכבת מ - 11 חודשים בגין כל פריצה וגניבה, ומהפעלה במצטבר של 18 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

כמו כן נידון המערער ל - 10 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית המשפט קמא בקביעת מתחם הענישה לגבי כל אחת מעבירות הפריצה והגניבה, שכן כל הרכוש נתפס והוחזר לבעליו, המערער הודה וחסך את עדויות בעלי הדירות והביע חרטה כנה על מעשיו. לטענת ב"כ המערער, בית המשפט קמא לא

עמוד 1

נתן את המשקל המתאים לכך שהמערער מעוניין לעבור הליך גמילה מסמים שהשימוש בהם גרם לו לבצע את עבירות הרכוש.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא קבע נכונה את האינטרס המוגן בו פגע המערער באופן ממשי בביצוע הפריצות והגניבות שהוא השמירה על קניינו של הציבור ועל ביטחונו האישי ומניעת עוגמת נפש.

משכך, כאשר חלקו של המערער בביצוע הפריצות והגניבות היה חלק עיקרי, שכן הוא ביצע את העבירות ללא כל שיתוף פעולה ולאור שווי הרכוש הגנוב, שרק חלק ממנו הוחזר, מתחם הענישה כפי שקבע בית המשפט קמא בהתאם לפסיקה שצוטטה בגזר דין הוא מתחם ענישה נכון ובנסיבות מקרה זה מקובל עלינו.

גם מיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה הוא מקום נכון לאור עברו הפלילי העשיר כפי שעולה מגיליון ההרשעות הקודמות שהוצג בפנינו, כאשר עונשי מאסר לתקופות ארוכות ועונשי מאסר על תנאי לתקופות ארוכות כפי שהוטלו על המערער בגזר הדין הקודם לביצוע העבירות נושא גזר הדין שלפנינו, לא הרתיעו את המערער מלחזור ולפגוע ברכושו של הזולת.

בית המשפט קמא זקף לקולת העונש את הודאתו של המערער, שחסכה זמן שיפוטי וחסך מזמנם של עדים, ונכון קבע בית המשפט קמא כי כל אימת שהמערער מצוי מאחורי סורג ובריח נמנעת פגיעה ברכושו של הציבור.

איננו מתעלמים מתקופת המאסר על תנאי הארוכה שהופעלה על ידי בית המשפט קמא במצטבר לעונשי המאסר שהטיל בגין העבירות נושא גזר הדין, אך אותה תקופת מאסר על תנאי הייתה רק אחת מהתקופות אליהן נידון המערער בגזר הדין הקודם.

לא מצאנו במקרים נושא גזר הדין ובנסיבותיו של המערער משום נסיבות מיוחדות המצדיקות חפיפה, ולו חלקית, בין עונש המאסר על תנאי שהופעל לבין עונשי המאסר שהוטלו על המערער בגין כל אחת מהפריצות והגניבות.

לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ו' תמוז תשע"ה, 23/06/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד